

Redacția, Administrația și Tipografia: BRAȘOVU, piața mare, Țergulul Inului Nr. 30.

GAZETA TRANSILVANIEI

„Gazeta” este în fă-care: Abonamente pentru Austro-Ungaria Pe un an 12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.

ANULU LVII.

Din cauza sfințel sărbători de mâne, dila- rultă nu va apăre până Joi sėra.

Maghiarii și Maghiaronii.

Brașov, 1 Februarie v.

Se miră cu dreptă cuvėntu luma străină, că de unde își iau Maghiarii, ca popor mic, ce sunt, marea cutezare de a rėșboi cu atăta Inverșunare națiunile conlocuitoare nemaghiare?

O esplicare firescă a acestei îndrăsneli ne dau și raporturile Maghiarilor cu Croații, cu Slovacia și cu Sėrbii din Ungaria.

Ar crede omul, că Croații, cari se bucură de o autonomiă provinci- ală remarcabilă pe basa pactului dela 1868, sunt la adăpostul tu- turor ingerințelor și arbitrarietă- ților guvernanților maghiari. Acăsta pōte apare așa pe hărtiă, dēr în realitate se dirig și se sėvėșesc tōte și în Croația după comanda ungu- rėscă.

Banul actual al Croației este totu așa de supus și ascultător guvernului unguresc ca și oricare fișpanu dela noi, și când e vorba de a face pe voia celor dela Pesta, Banul își află un sprijin constant și sigur în majoritatea croată ce și-a organizat și și a disciplinat de minune timp de de ce an în spirit oportunist maghiaron, așa că lucră și votează pe sprėncenă ca și majoritățile din congregațiile comitatense, conduse de fișpanii d-lui Hieronymi.

Acăsta este cauza, că opozițiunea croată are o poziție și o luptă așa de grea în dieta din Agram, deși în realitate opiniunea publică din țeră este mai mult pe partea ei.

Până și asupra cestiunilor economice, cari în urma pactului sunt rezervate pe deplin cerului autonomiei croate, își esercită acuma

guvernul din Pesta influența și ingerința sa hotăritoare.

Ca exemplu servescă încercarea cea mai nouă a guvernului ungu- rescu de a monopolisa cultura de mătase, ce formeză unul din isvō- rele de venit principale ale Croației.

Sunt vre-o opt ani, de când guvernul croat a oprit sub grele pedepse de a se vinde gogōșele de mătase (cocon) în Italia, unde li-se plătea prețurile cele mai bune, precum și de a-și cumpăra de acolo sēmēnță. În urma acăsta fuseră constrinși cultivatorii de mătase din Croația să-și ia sēmēnța din Szegszard în Ungaria și să-și vëndă totu acolo gogōșii de mătase cu prețuri multu mai eftine. Exploatarea mătăsii, care pōte aduce Croației până la de ce milioane florini anual, a fostu dată în chipul acăsta de fapt în arēndă ministeriului de agricultură unguresc.

Opozițiunea a combătut ne- curmatu acelu ucăzu al Banului, dēr fără succes. În zilele acēste însă guvernul croat a prezentat un proiect de lege formalu dietei, în care se cere de a se da exploatațiunea culturii de mătase în Croația pe 15 ani ministeriului de agri- cultură unguresc. Cu alte cuvinte se monopolisēză acăsta cultură în favōrea Ungariei.

Firesce că în contra acăstu proiectu de lege s'a ridicat întreaga opoziție, provocând debateri furtu- nose și a protestat în contra ei camera comercială și industrială din Agram și aproape tōte societățile economice din țeră.

Dēr rezultatul va fi, că maiori- tatea servilă va ceda și în acăstă cestiune, ca în multe altele și ast felu cutezanța guvernanților din Pesta va fi încoronată de succes.

Caracteristicu pentru raportu- rile acăstora cu Croații este și mo-

dul, cum se citeză deputații croați din dieta ungară la ședințe, ori de câte ori guvernul unguresc are lipsă de ei la votare. Meszlenyi n'a avut cuvėntu a-i numi pe Croați „frați esteri”, când ei se punu ast- felu la dispoziția guvernului unguresc.

Dēcă față cu Croația autonomă guvernanti din Pesta procedu cu atăta necruțare, putem să ne imagi- nāmă câtă cutezare desfășură ei față cu mișcările naționale ale Slovaci- lor și ale Sėrbilor din Ungaria, în sinul cărora din nenorocire se află asemenea o falangă atăt de puternică maghiaronă.

Slovacii cu deosebire au făcutu în timpul din urmă esperiențe fōrte triste în privința acăsta. La ei fiă- care solgăbiru se gerēză ca un mic Ban și se crede în dreptu a tuna și a fulgera cu câte un ucăzu ori de câte ori e vorba de vre-o acțiune a Slovacilor naționaliști.

Intrunirile Slovacilor, convo- cate cu scopu de a-și organiza par- tida lor națională au fostu în mo- dulu cel mai arbitraru fără cea mai mică genă interdișe, lipsindu ori ce motiv legalu, numai pentru că așa a fostu porunca dela Pesta. Ingămfarea guvernanților un- guri cresce pe dīce mēge. Acum ei umblă cu planul de a face să fiă reprezentată și Bosnia și Hertego- vina la serbarea mileniului descăle- cării Maghiarilor, fără îndoielă nu- mai ca să manifeste înaintea lunei câtă simpatia au națiunile slave pen- tru poporul cavaleresc maghiar.

În asemeni împējurări este fōrte de dorit ca opozițiunea în sinul națiunilor slave din regat să se întărească și să se mărească, ca să pōtă lupta cu mai multu succes în contra oportunistului Maghiaroni- lor de totu soiul, căci numai așa se va putē pune stavilă cutezării în- gāmfate a guvernanților ungu- ri.

Declarațiunea lui Apponyi.

În cele din urmă contele Appo- nyi și-a spus părerea față cu pro- iectele de lege bisericesc politice. În ședința clubului partidei sale elu și-a desfășurat programul. Eată în scurtu vorbirea lui;

Contele Albert Apponyi: După datină parlamentară, ar fi justificat, dacă opoziția ar dīce, că ea crede a fi un interes mai mare altu țerii, de a rėsturna un sistem corupt de guvernare, decăt de a sprijini o reformă în sine corectă, din care acēstu sistem vre să-și tragă putere pentru o nouă viață. Vorbitorul însă se pune pe altu teren. Elu nu consideră proiectele de lege din punctu de vedere alu neincre- derei politice și vre să evite la judecarea lor de a face politică de partid, ori tactică; elu se ține strins în cestiunea acăsta de declarațiunile sale de până acuma și se crede datot de a urmări cu atențiune a controla lucrurile și a împedea, ca ele să se des- vōlte într'o direcție, ce n'ar fi salutară in- teresului țerii. (Vine aplause.)

Apponyi desfășură apoi ideile sale privitoare la reforma politică-bisericesc, că- rora le-a dat espresiune în mai multe rēn- duri, și dīce: guvernul vine acuma cu un program hotărīt, care trece peste ideile stabilite de elu (Apponyi), și guvernul a luat caea-ce dēnsul n'a făcutu nici-odată, forma obligatorică a cāsătoriei civile, ca basă. Totodată cere guvernul imediata soluțiune a cestiunei matriculelor civile, care elu (Apponyi) a voit să se amāne până la introducerea administrației de stat. În celelalte privințe programul guvernului a rēmas îndērștul ideilor sale, căci nu conține autonomia catolică și soluțiunea ces- tiunei materiale a bisericei protestante. Cu privire la libertatea religioară și la re- cepțiunea Evreilor însă, nu există dife- rință mai însemnată.

Acuma proiectele de lege ale guver- nului sunt depuse pe biroulu camerei. Asu- pra proiectului de lege privitoru la drep- tul matrimonialu trebuie să ne facem o

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

De prisos.

Novelă, de C. Russ.

(12) (Fine) VII.

Primarul Bindemann din Waldburg s'a mirat fōrte mult, când două zile după Crăciun s'a anunțat la elu fabricantul Adalbert Heidenreich. Cu tōtă domnia abso- lută a soției sale elu totuși n'a perdut d'inaintea ochiloru pe Gertruda într'atata, ca să nu scie, că acesta este numele bār- batului, în a cărui fabrică aflase ea lucru, și acuma vine la elu. Ce însemna acăsta?

— „Credū, că ghicesc de ce vinū la D-ta, domnule primaru?” dīse Heidenreich începēndu conversarea.

— „Pentru fiica mea”, rėspunse Bin- demann, fără de a se mai gândi nici unu momentu la amenințarea făcută Gertrudei, că o voru isgoni-o din familiă. „Ce s'a în- tēplat cu nenorocita fată?”

Heidenreich observă iritațiunea bār- batului slab. „Fiica D-tale fū rānită la unu focu, care a isbucnit în fabrica mea — ” continuă elu.

— „E mōrtă!” ilu întrerupse primarul.

— „Ba nu” dīse Heidenreich și apoi îi enară cu de-amăruntul despre focu și cum Gertruda, închidēndu gazometrul, i-a mātuitu de unu pericolu nespūs de mare, dēr ea însă-și s'a fostu rānită.

Primarul ascultă adēncu māhnit. „Sermana buna mea copilă” dīse elu în- cetū și fōrte rușinat. „Credū, că dōr rane- le de focu n'au schimosit'o la față sėu n'au schilogit'o la trup?”

— „Nu, nici aceea. Dēnsa e de totu res- tabilită și se află sub scutul mamei mele, care în decursul bōlei s'a îngrijit de ea.”

— „Mulțamită lui D-șeu!” esclamă Bindemann; „dēr încă n'o potē crede. Dēcă arū fi tōte, cum le povestesc, de ce ai fi venit D-ta aci?” Iși întōrse fața; întrebarea acăsta conținea o mărturisire fōrte rușinosă pentru elu.

— „În fine, n'ar fi pré multu nici aceea, dēcă așa fi venit eu încōce cu intențiunea, de a cunōșce pe tatăl fetei, care mi-a mātuit casa și averea, și de a-i spune, ce tesauru are elu în fiica sa” dīse Heidenreich fōrte complasant, însă fiă-care cuvėntu cădea, ca o lovitură grea pe capul lui Bin- demann. „Dēr trebuie să mărturisesc, că am venit dintr'unu motiv mai egoist. Vreū să-ți ceru mână fetei D-tale Gertruda.”

— „D-ta — D-ta — vrei să iei pe Gertruda de soție!”

— „Sperezu, că nu ai nimic în contra” dīse Heidenreich rece; „sunt pregătīt, de a-ți da ori-ce deslușire, ce doresc, despre starea mea, și nu ceru dela D-ta nimica, decăt pe Gertruda. Noi ne iubim unlu pe altul; la Crăciun ne-am dat promi- siunea, să ne cāsătorim.”

Acum primarul nu se mai putē stă- pāni. „Sci tōte, domnule Heidenreich!” esclamă elu „scii, că am pēcătuit fōrte tare contra Gertrudei și că mi-am perdut totu dreptul asupra ei! N'ai fi avut necesitate, de a mai veni la mine și a-mi cere învoi- rea.”

— „Gertruda a dorit așa. Pentru ca fe- ricirea ei să fiă completă, ea voese să se împace cu părinții; i-am promis, că voi stăru pentru acăsta. Pot să speru, că mi va succede? Vrei să mă primesc de ginere?” Atunci Bindemann îl cuprinse și îl strinse la sine. „Fiul meu, fiul meu”, suspină elu „îți mulțamesc! Fă D-ta pen- tru Gertruda ărăși binele, ce am pēcătuit eu, și apoi condamnă-mă!”

— „Vrei să mă conduc acum și la soția D-tale?” întrebă Heidenreich. Primarul deveni perplex. „E cam

bolnavă, așa a visa-o mai întâi, te rog, așteptă aci puțin, îndată mă voi re'n- tōrce.”

Elu invită pe oșpe să ședă pe ca- napea și se depărtă.

— „Nu cutēză, de a mă conduce nepre- gătīt, deōrece se teme, că așa putea fi martorul unei scene neplăcute”, își dīse Heidenreich „ea, care pōrtă în faptă tōtă vina, iesă pré ușor din lucru, până când tatăl s'a torturat o jumătate de oră. Dēr trecă duc-se, ori-ce a pēcătuit femeia acăsta, nu vreū să uitū, că a dat viață Gertrudei.”

Trebu de mai multe ori să-și aducă aminte de acăsta în decursul orelor, cari le-a petrecut în casa viitorilor soorii. Vēdēndu bogăția, ce era acolo, sta să-lu apuce ărăși o mână amară contra părin- ților, cari au isgonit pe Gertruda în străi- nătate, cari i-au făcutu din casa părintescă un iad, așa încăt ea a preferit să se facă lucrătore de fabrică.

Trebu să se predomnescă, când dōmna Bindemann încerca a da pe mama adēncu supērată, māhnită, dēr marinimōsă, care scie erta, și care pe lângă tōte acēste, cam da a înțelege, că ea ține pe Heidenreich, care

judecată, punându-ne în legătură cu proiectul de lege asupra matriculelor și cu modificarea art. de lege 53 din 1868. Din punctul de vedere practic aceste proiecte de lege au întărit pe vorbitorul în convingerea sa, că în starea de față a administrației de stat, introducerea matriculelor civile și în legătură cu ele a căsătoriei civile, nu poate oferi nici măcar cea mai mică liniștire. (Viue aprobări.) De această părere sunt chiar și personalitățile competente din partida guvernului. Crearea de oficii proprii matriculare ar recreea imense cheltuieli, proiectele de lege amintite ar produce în purtarea evidenței o confuzie așa de mare, încât urmările ei s'ar simți printr'un șir de generații. (Aprobări.) Dér lucrul de căpătenia este, ca instituția căsătoriei civile, care ar avé să împace și să liniștescă spiritele, să fiă și bună și să fiă și introdusă cum se cade în viața practică. Din proiectele de lege ale guvernului vorbitorul vede contrariul. Guvernul fără pregătirea și precugetarea de lipsă s'a apucat de lucru, urmărind alte scopuri tactice. Forma obligatorie a căsătoriei civile însușiă temeri vorbitorului, nu numai pentru-că nu este dusă în deplinire organizația de stat, ci și în urma stărei actuale a maturității politice a poporului.

Vorbitorul nu crede, că ar fi sosită deja timpul de a schimba art. de lege 53 din 1868, pentru-că, cum se arată, nici protestanții nu se pot împăca nici-decum cu modificările propuse de guvern.

Lucrurile cu toate acestea au ajuns la un punct, încât trebuie să se caute necondiționat o soluție, și cu deosebire cesțiunea căsătoriei trebuie rezolvată într'un mod corăspunător postulatelor liberalismului, dér așa, ca printr'asta să nu se vatăme adevăratele interese și sentimente îndreptățite. (Viue aplause.)

Vom crea așadar proiectul de lege asupra recepțiunii Evreilor și a libertății religioase, mai departe un drept matrimonial unitar și o jurisdicțiune unitară de stat. (Viue aplause). De regulă căsătoriile vor fi de-a se încheia înaintea preoților și numai în acele cazuri, în cari căsătoriei civile îi stă în cale un impediment bisericesc, este la loc încheierea căsătoriei înaintea autorității civile. (Așa e, adevărat, aplause prelungite.) După esecutarea reformei administrației se vor introduce matriculele de stat civile; revisiunea legii dela 1868 o lăsam deocamdată la o parte, retragem însă ordinațiunea din Februarie. (Viue aplause.)

Cestiunea formei căsătoriei civile nu poate fi judecată din punctul de vedere al liberalismului. Englitera și America au căsătorii civile facultative și de aceea nu sunt mai puțin liberale, ca Prusia, unde există căsătoria civilă obligatorie.

La închiere dice, că părerile aceste

nu le-a enunțat, ca să se fiă primite, ca concludu de partid, ci să se lasă în mâna fiecărui membru de a se pronunța și a vota după convingerea sa. Esprimă apoi dorința, ca în club să domnescă concordia, ca această partidă să-și potă împlini chemarea, de a fi adevărată reprezentantă a realității ideilor naționale.

CRONICA POLITICĂ

— 1 (13) Februarie.

Corespondentul din Turin al ziarului „Gazetta del Popolo” a avut o convorbire cu ministrul-președinte Wekerle asupra situației politice bisericești. Ministrul dișe: Cestiunea bisericești-politice le a provocată însăși biserica, fiind-că a refuzat a se învoi, ca preoțimea să fiă ajutătoare statului în conducerea matriculelor. Ideile, pe cari guvernul actual s'a obligat a-le realiza, au fost profesate deja de Francisc Deák. Poziția bisericești în Ungaria a slăbit foarte mult prin aceea, că n'a luat în considerație aceste idei. Proiectele bisericești politice și mai ales căsătoria civilă, vor întruni o mare majoritate în parlament. Proiectul are cam 50 de contrari. Camera magnaților va respinge proiectul, însă cu majoritate neînsemnată. Acesta însă nu trage în cumpănă, deoarece opiniunea publică, ce s'a manifestat pentru reforme, este cu mult mai puternică, decât camera magnaților. De altminterlea reforma camerei magnaților este absolut necesară; ea se va și face, îndată ce vor veni timpuri mai liniștite. *

Din comitatul Torontalului se semnalază un nou flasco al guvernului în cesțiunea reformelor bisericești-politice. Slujbașii guvernului de prin comune au pus la cale o adunare în Debčicea (Vásérhely), la care au voit să ducă și pe Român, și în numele poporului să dea vot de încredere guvernului pentru politica sa bisericești. Puternicilor comitatului însă nu le-a succes acăsta; mai ales poporul român din Uedin a respins dela sine cu bărbăție și constanță de fier toate tentațiunile mârșave ale Jidanilor, slugi nemernice ale guvernului. Credincioșii bisericești române din Uzdin au mai preferit a sta neolintiți lângă Sionul românesc, decât a-și murdări credința, a-și desprețui limba și naționalitatea, participând la o astfel de adunătură, al căru sfârșit s'a redus la o mare nimica, în urma lipsei de participatori. *

Este știut, că convenția comercială dintre Rusia și Germania a întâmpinat și întâmpină mari greutăți, cari le face partida agrară germană. Foile național-liberale germane amenință acum partidul agrar și-l învinuesce, că el ar fi cauza unui războiu dintre Germania și Rusia.

Acastă polemică între diarele germane a încurajat pressa rusă de a începe cu amenințările sale. Așa „Novoje Vremja” scrie: „Dacă opozițiunea din parlamentul german ar voi să constrângă pe guvern de-a se reintoroc la starea de mai înainte, care a avut drept urmăre războiul vamal dintre Rusia și Germania, atunci această de sigur nu va avé ca rezultat, decât imposibilitatea de-a mai menține pacea.” La acestea „Preussische Zeitung” răspunde următoarele: „Poporul german nu este unul dintre acelea, cari se înspăimântă de asemenea amenințări. Dacă Rușii cred, că ar pute constrînge pe German prin arme și prin amenințări la încheierea unui tractat comercial, și dacă ar cuteza să facă una ca această, atunci ar pute-o face numai cu propria lor primejdie. Națiunea germană n'a decădut încă într'atata, ca să-și potă dicta aroganța slavonă.”

Afacerea dela Cristur și Năsăudenii.

(Urmare.)

La începutul anului 1892 dōmna Adriana Hye, proprietară vecină cu noi la Cristur, ceru comitetului administrativ să-i vëndă o bucată de pământ, cam de 20-25 jugere, spre a se aronda mai bine. Comitetul în ședința sa din 9 Aprilie 1892 enunță, că bunul nu se pot vinde cu bucată, când însă s'ar găsi cineva, care să dea un preț convenabil, atunci se pot vinde bunul întreg, în cazul acesta comitetul își rezervă a decide asupra vëndării pe basa ofertelor intrate.

Înțelesul clar al acestui conclud este: dacă cineva ar face din bună voiă seu din propria sa inițiativă un ofertă pentru bunul întreg, bună-ora cum a făcut dōmna Hye pentru o parte, atunci comitetul va decide, dacă bunul este a se vinde seu a nu se vinde; scurt și precis: comitetul n'a enunțat vinderea bunului în toate împrejurările.

(Deschidem aci o mică paranteză: Bunul lui Forma a fost prețuit judecătoresc înainte de a fi pus la vëndare cu 157.000 fl., cumpărându-l fondul nostru și întrebându contele Bethlen Balint, cu câtă l'ăm vinde érași, i-s'a spus, că cu 160.000 fl.)

Protocolul comitetului din 9 Aprilie 1892 a fost înaintat în tota regula fișpanului, pentru a-și pute exercita dreptul de suprainspecțiune, și s'a înapoiat fără nici o observare, ér după ce s'au făcut espedițiile de lipsă, a fost trecut la dosar și ar fi trebuit să rămână la dosar, până când s'ar fi prezentat cineva să cumpere bunul din „mână liberă”, cu un preț convenabil. Dér vorba ceea: „Dracul nu dorme!”

În véra anului 1892, dér mai cu sēmă tōmna, presa maghiară încep a ventila idea de a se coloniza ținuturile locuite de Români cu Sécui și Ciangăi, mai ales în Ardeal și cu deosebire în punctele strategice. Tōtă véra și tōmna anului 1892 Ciocan, pe atunci încă președinte al comitetului administrativ și al comisiunii fondurilor, a petrecut în Pesta, sub pretest de a obține dreptul de cărcumărit pentru fondurile noastre școlare. Ca de comunu, Ciocan n'a isprăvit pentru fonduri nimica, ba gurile rele vor să scie, că el nu și-ar fi dat silința să esopere ceva pentru fonduri, ci a lucrat în interesul altora, ér bietele noastre fonduri s'au ales în urmă dela Ciocan cu două „note de călătorie”, care trec peste 700 fl., abstracți făcându, că în timpul acesta gimnasiul a rămas în grija sorții și că fondurile au mai avut să plătescă onorare celor ce au „omorât” orele lui Ciocan!

În 7 Octomvre 1892 întorcându-se pentru câteva zile din Pesta, grija lui de căpătenia, ca președinte al fondurilor, i-a fost a lua o notă de înțelesul, că ar fi să se îndeplinească concludul din 9 Aprilie 1892 și adevărat a se cere ministrului cesiunea de a se vinde bunul dela Cristur, și fără să fi intrat vre-un ofertă de cumpărarea bunului și fără să fi luat comitetul un nou conclud în afacerea asta,

Ciocan se pune și dreséză o reprezentațiune la minister, defăimându bunul dela Cristur cum se pot mai réu și încercându-se a dovedi, că departe de a aduce óre-care folos, bunul aduce fondului pagube.

Să te miri apoi, că grănițerii noștri țin una și adevă, că Ciocan a luat angagiamentul de a mâna bunul dela Cristur în mâinile regimului, spre scopuri de colonizare? Au esemplu înaintea ochilor în Nimigea ungeră, unde regimul a cumpărat un bun cu 75.000 fl., decât care domeniul nostru dela Cristur e de trei-ori mai mare și mai bun; acum au venit ingineri, cari parceléză și împărțesc bunul pentru 60 de coloniști, li-se vor clădi case, li-se va deschide tērg de săptămână și de țără și li-se va dura un pod statornic peste Someș, tōte în scopul de a ridica și întări colonia.

La reprezentațiunea lui Ciocan din Octomvre ministrul răspunde în Decemvre 1892, că aprobă în principiu vinderea bunului, că statorcesc propria autoritate prețul strigării la 80.000 fl., că este a se face o complanare cu arendatorul actual, că licitarea să fiă publică și că fișpanul e însărcinat a dispune licitarea. În urma această comitetul administrativ se întrunesc în ședința la 1 Aprilie 1893 și decide a se studia cauza și a se aduce spre dezbateră la o altă ședință. Comisiunea administrativă ține și ea ședință în 13 Aprilie 1893 și decide la rândul ei, că dacă ni-se face silă să vindem bunul fără voia proprietarilor, vëndă-se, dér numai dacă prețul strigării se va fixa cu 100.000 fl.

Ca răspuns la această comite supremă, organul regimului, se pune el de cătră pădure, și basat pe reprezentațiunea lui Ciocan, se geréză drept protector al fondului și referitor la preț dice, că acela e statorit finalmente de ministru, ér în merit poruncesce a se convoca comitetul în ședință estra-ordinară, în care să statorescă condițiunile de licitare și să publice licitațiunea, la din contră va fi necesitat, în interesul bine priceput al fondului, a întrebunța tōte mijlocele silnice, ce-i stau la dispozițiune.

Auți colo: să te siléscă cu puterea a-ți vinde avutul tēu!

În urma acestei porunci, Ciocan se grăbesce a convoca comitetul la o ședință estra-ordinară pentru 12 Mai 1893. În ședința această vădend comitetul, că concludul seu din 9 Aprilie 1892 se esplică fals și că Ciocan cochetéză cu regimul ale cărui intențiuni sunt contrare intereselor fondului de stipendii, pe basa dreptului seu înscris în statutele impuse, a reasumat concludul din 9 Aprilie 1892, și a enunțat scurt și precis: că hotărârea adusă de a se vinde bunul dela Cristur, se sistéză. Protocolul ședinței s'a înaintat érași fișpanului, cum cere statutul impus.

Fișpanul a sîstat espedarea concludului și a făcut recurs la ministru.

Ministrul răspunde în Iulie 1893 dicend, că el a aprobat în principiu vinderea bunului dela Cristur cu prețul strigării de 80.000 fl., și a dispus cele de urmă, ér dispoziția sa nu se pot altera seu sîsta prin o hotărâre ulterioară a comitetului, nici prin reasumarea seu sistarea concludului de mai înainte. Poruncesce deci din nou comitetului să publice fără amânare licitațiunea. Pe basa acestei ordinațiuni ministeriale, fișpanul cu scrisoarea sa din August 1893, provócă comisiunea administrativă să publice licitațiunea cel mult în termen de 20 de zile.

Ajuns lucrul aci, Ciocan și-a dat arama pe față, declarând, că el a fost și este pentru vinderea bunului dela Cristur. În același timp se svonia, că Ciocan umblă pe căi ascunse, că face denunciări chiar în causă, apoi s'a mai observat, că nici decisiunile ministeriale nu sunt clare și că stau în óre-care contradicere. Scurt: au eșit la ivelă urmele unor sufleri periculoși.

De nou s'a convocat comitetul la o ședință pentru 16 Septemvre 1893. Acestă ședință va rămâne neștersă în memoria

și-a ales cenușoara aceea de soție, de un nebun, ce merită compătimire.

Dōmna primarului se învoi, în fine, în modu grațios, ca Gertruda să se întorcă acasă și să rămână acolo pe cât timp va fi mirsă; la această însă nu se învoi Heidenreich. Elu declară rece, că Gertruda va rămâne sub scutul mamei sale și că mâna ei va conduce-o la altar.

Pote că și dōmnei Bindemann îi venia mai bine așa, deoarece ea nu protestă și arată cel puțin odată în viață tactu prin aceea, că cu ocaziunea nuntei, ce se sêrbători cu câte-va luni mai târziu, ea rămase acasă sub óre-care pretext.

Primarul însă merse și duse cu sine părechea cea mai tinără gemină. Tinerele fete arătau acum de-odată foarte mare dragoste cătră sora lor. Dór' ea era acum mijlocul, prin care să potă ele vedé cât de multe ori și cât de adese ori minunile Berlinului. Buna Gertruda, fericită de împăcare, era prea bucurosă gata, de a le deschide intrarea în paradisul visat, Heidenreich însă își propuse de a cam griji, ca să nu se prea facă abuz de bună-voința și paciința soției sale. Intre puținii nuntași era și dōmna Berner, strălucind de fală și fericire, într'o haină nouă de mătase, și cu

o bonetă împodobită cu flori. De săptămâni vorbeau fetele la masa ei despre întemplantul de mare însemnat și conducătoriarea nu le oprea să vorbescă. Sunt unele lucruri, atât de estraordinare, încât față cu ele nu se pot susține nici cea mai strictă lege.

O deputațiune de lucrători, constând cu deosebire din tovarășe dela aceeași masă, îi presentă miresei în séra înainte de cununia un coș cu flori admirabile.

Tōte inimele femeilor din fabrică, erau pline de o mândră mulțămire, că una dintre ele a devenit soția stăpanului fabricei, totodată însă erau libere de invidie de speranțe pré înalte, că și alta dintre ele ar pute-o păți totu așa, cumpănind, că Gertruda Bindemann în adevăr totuși nu a fost pe o tréptă cu ele.

— „Ea posedea totuși ceva particularu”, diceau ele, „și cu tōte că își pricepea lucrul, și cu tōte că s'a purtat totdeuna foarte bine, totuși, dacă judeci bine, în fabrică era de prisos.”

— „Da da,” dicea dōmna Berner, „poté fi. Din norocire și-a aflat acum locul potrivit, unde nu este de prisos.”

V. S.

nóstră, parte pentru entuziasmul, de care era cuprinsă adunarea, parte pentru-că a fost cercetată nu numai de membrii comitetului, ci și de reprezentanții tuturor comunelor grănițrești, chiar și de oșpeții streini. Entuziasmul a fost la culme, când s'a sculat Vicarul dr. Pop și a combătut una câte una toate aserțiunile lui Ciocan.

Vedându Ciocan dispozițiunea adunării, s'a pus din toate puterile și a întrebuit tot șiretlicurile să zădărnicească intențiunile omenilor de bine; fost'a brutal în vorbe, terorizat'a în tot chipul, încercatu-s'a mai pe urmă să amâne decizia pe ziua următoare, sperându, că membrii esteri se vor depărta și pe Năsău denii îi va momi cum-va. Tote înzadar.

Atunci s'a audiat vocea unui membru (nu se scie cine): „Trebuie totu în capu“.

Când a fost la votare, mameluții mai angajați s'au depărtat și făcându-se votare nominală, s'a luat în unanimitate următorul concludu:

1) Bunul dela Cristur nuse vinde, pentru-că nu este de vânzare.

2) Se protestează serbătorește contra vinderei siluite și în contra amestecului strein, incompatibil cu dreptul de liberă dispunere asupra proprietății.

3) Intru cât se observă, că ministrul judecă după informații și rapoarte greșite și nu este orientat de ajuns nici privitor la voința proprietarilor, nici relativ la adevărata valoare a bunului: să se înainteze ministrului o reprezentațiune motivată și, deslușind starea lucrului, să se prevină și paralizese ori-ce încercare de a esplica sinistru pașirea hotărâtă a comitetului și de a se presupune la membrii săi intențiuni, pe cari nu le au.

Cu compunerea și înaintarea reprezentațiunii la ministeriu au fost însărcinați: Vicarul Dr. Ion Pop, judele de tribunal în pensie Vasile Bașotă și Ion Ciocan. Enunțiându-se acest concludu, Ciocan n'a declinat dela sine onora de a face parte din această delegațiune; cu toate acestea și-a dat multă silință de a zădărnici și lucrul acesta. Reprezentațiunea a compus-o d-lu Bașotă cu zelul și pătrunderea, ce-lu caracterizează; când însă s'a convocat comisiunea de redactare, înțrețit cu unii membri din comitetu, Ciocan n'a găsit nimic bun în reprezentațiune, der nici n'a spus, cum i-ar plăce lui să fi.

După o mortificare de două zile, petrecute cu modificarea și amplificarea reprezentațiunii, rezultatul a fost, că nici lucrul acesta n'a aflat grația înaintea lui Ciocan; der statorindu-se căne-cănesce principiile generale, și membrii fiind sătui de atâtea frământări, s'a însărcinat Dr. Larionessi să o prelucre din nou, pe baza căreia apoi s'a statorit definitiv.

(Va urma.)

SCIRILE ȚILEI.

— 1 (13) Februarie.

Câte țiare sunt în Ungaria? Iosif Szimyei, cvestorul „museului naționalu“ din Budapesta, publică în „Vasárnapi Ujság“ următoarea statistică interesantă despre starea țiaristice în Transilvania și Ungaria: Cu totul apar aici 927 țiare și scrieri periodice. Dintre acestea în limba maghiară apar 725; în alte limbi 192, și anume: germane 127, slave 42, române 17, italiene 3, franceze 2 și 1 jidovăscă. Dintre țiarele nemaghiare au scădut cele slave (înainte de 1893 erau 52) și s'au înmulțit cele române cu 2 și cele germane cu 15. Din datele aceste reese, că pe 10,105 cetitori maghiari cade un țiar maghiar; pe 15,648 Germani un țiar german; pe 46,545 Slavi un țiar slav și pe 152,324 Români, un țiar român. Dela 1-a anului trecut numărul total al țiarelor s'a sporit cu 32. Cele mai vechi sunt „Gazeta Transilvaniei“, „Kronstädter Zeitung“ și „Hermanstädter Zeitung“. Primul țiar unguresc „Magyar Hirmondó“ a apărut în 1780, der după scurtă timp a apus.

— 0 —

Descoperire de anticități. Din Arad se scie, că în comuna Panade din apropiere, nisce lucrători, cari săpau o fântână, au aflat o ladă de fier în pământ. Descoperindu lada au aflat în ea un pahar antic român, șese tave de aur și o mulțime mare de monede de aur. Se crede, că sculele aflate sunt de pe timpul împăratului Traian.

— 0 —

D-lu Septimiu Albini, redactoru alu „Tribunei“ a întâmpinat la întorcerea sa din Seghedin, unde a suferit o închisore de trei luni, pretutinden o primire forte călduroasă din partea pulicului român. La stațiile mai principale a fost salutat, cum scie „Tribuna“, denumeroși Români. La Ocna Sibiului și în Sibiu însuși s'a făcut o primire strălucită, la care a luat parte și țărănimea. În fruntea mulțimei ce l'a întâmpinat s'affau membrii comitetului centralu din Sibiu. S'era a fost o convenire însuflețită.

— 0 —

Duelu. Deputații Eötvös Károly și Ivor Kaas s'au duelat er cu pistolul. Nici unul însă n'a fost vulnerat. Causa duelului a fost un vehement conflict, ce s'a iscat între ei cu ocaziunea ședinței dela 10 Februarie a dietei. Eötvös l'a numit pe Kaas „isvorul tuturor minciunilor“, adăugându, că întreaga presă, care stă cu el în legătură, e plină de minciuni. Pentru acestea și alte espresii vătămătoare, Kaas l'a provocat la duel.

— 0 —

Inchiderea universității din Graz De mult timp între studenții dela tehnicul din Graz este o mare mișcare, în urma căreia demonstrațiunile nu vrău să mai aibă sfârșit. E deja aproape un an, de când studenților li-s'a interzis așa numitul „Burschenschaft“. Studenții vândându într'acosta o violare a dreptului și libertății de constituire, au făcut demonstrații mari, asupra căror s'a discutat chiar și în parlamentul centralu din Viena. În 10 Februarie ministrul austriac de instrucțiune a dat o ordinațiune, prin care dispune rectorului universității, să sisteze prelegerile.

— x —

Defraudantul Kokan liberat. Kokan János este un nume binecunoscut cetitorilor. Casul lui a produs la timpul său mare senzație, când el ca director de cancelaria a defraudat din cassa ministerului de agricultură suma de 42.800 fl. Pentru acesta a fost pedepsit cu 7 ani de temniță, din cari a implinit trei din patru părți în Vaș și acum în zilele trecute a fost liberat. Se vede, că Kokan nu și-a petrecut înzadar timpul în temniță, ci a făcut studii seriose. În 11 l. c. a mers la ministrul Szilagy, ca să-i mulțamească pentru ertarea ultimului pătrar de timp și tot-odată i-a predat un memorandum mare, în care densusul espune modul, cum s'ar pute împedea defraudările în ministerii. Conținutul detaliat alu memorandumului este încă secret.

— 0 —

Milan și Rusia. După cum i-se telegrafiază lui „Köln. Zeitung“, Rusia e firmă hotărâtă de a depărta pe Milan din Serbia. Intențiunea acesta își va duce-o astfel în îndeplinire, că va face presiune mare și forțată asupra exregelui pe cale diplomatică esternă.

— 0 —

Țarul sănătos. O telegramă din Petersburg aduce scirea, că Țarul Rusiei este așa de multu rehabilitat, încâtu primesce pe ministrii în audiență și discută cu ei afaceri curente.

— 0 —

Anarhiștii din Praga au trimis tribunului, care pertractează chiar acum procesul Omladiniștilor, o epistolă amenințătoare de conținutul următor: „Vă concedem ultimul pas. Dacă d-vostre veți condamna pe membrii nevinovați ai Omladinei, atunci noi ne vom răsbuna prin dinamită. Societatea de muncitori sociali-democrată a anarhiștilor din Praga.“

— 0 —

Funcționarii gării internaționale Predeală arangază Sâmbătă în 5 (17) Februarie

a. c. o serată dansantă în Predeală, la care sunt invitați și oșpeții din juru, pentru a căror găzduire va îngriji comitetul.

— 0 —

Teatru german în Brașov. Reprezentațiunea teatrală de deschidere a trupei germane, sub conducerea directorului Leo Bauer, se va da, în locu de Marți, Mercuri în 14 Februarie 1894 în sala Otelului „Centralu Nr. 1“. Se va juca drama „Heimat“, de Hermann Sudermann.

— 0 —

Călindarul Plugarului pe anul comunu 1894. Editura tipografiei A. Mureșianu. Anul II. Brașov, 1893. — Acest călindaru, redigiat de colaboratorul nostru economicu, d-lu Ioan Georgescu, conține afară de anunțuri 110 pag. form. mare 8°. Pe fața întâiu, ca ilustrațiune, se află o casă țărănească și dinaintea ei un plugu cu doi boi arându. În textu se mai află portretul lui Iacobu Mureșianu, împreună cu câte-va notițe biografice; apoi o frumoasă ilustrațiune, care reprezintă pe Iancu Jianu cu drăguța lui Ileana (din colecțiunea doporală română „Biblioteca istorică“, ce apare în editura librăriei Ciurcu din Brașov).

Călindarul acesta se poate cumpăra dela tipografia A. Mureșianu în Brașov, dela librăria Ciurcu în Brașov, pe lângă prețulu de 25 cr., cu porto cu totu 30 ruceri. Se pot comanda cu abonamentul acestei foi.

Demisiona-va guvernul?

Amu amintit, că în ședința dela 10 Februarie a dietei unguresc, deputatul Meszlényi Lajos a interelat guvernul, dacă nu cumva are de gând să-și dea demisia?

În această interpelare a sa, cu care ne-am ocupat mai pe larg în numărul de er alu fôiei noastre, deputatul Meszlényi își face socotela așa: În parlamentul ungaru se află în timpul de față 413 deputați aleși; dintre aceștia 102 se vinu pe partea celor două fracțiuni ale partidei „independente“, 67 fac parte din partida „națională“, 34 au eșit din partida „liberală“, er 3 sunt afară de partid. Aceștia împreună dau cifra de 206, prin urmare guvernului îi mai rămân 207 deputați. Dintre aceștia, Meszlényi vră să subtragă încă pe d-nii ministri și pe secretarii de stat, cari, dice, nu reprezintă partida guvernului, ci numai încrederea pusă în ei din partea acestei partide.

De aci Meszlényi conchide, că guvernul, dacă vră să mai rămână la putere, are nevoie să recurgă la ajutorul opoziției, să adopteze câte-va principii de-ale acesteia și în schimb apoi va primi dela ea câte-va voturi, cu cari să-și potă încirpa o majoritate ore-care.

În reasumat, punctele interpelării lui Meszlényi sunt următoarele:

1) Considerându, că guvernul numai cu ajutorul opoziției poate spera să-și ducă îndeplinire proiectele sale de reformă bisericăscă: nu găsesce guvernul, că a sosit timpul, ca să tragă pentru sine consecențele prevădute în legile parlamentare (adecă să dimisioneze)? 2) Dacă guvernul din anumite cauze n'ar voi s'o facă acesta, atunci aplecatu este elu, ca încă în decursul acestei sesiuni să presente dietei punctele programei partidei „independente și dela 48“ în formă de proiecte de legi și să mijlocască aprobarea lor și din partea regelui încoronat? Aceste proiecte de legi ar conține în sine: organizarea armatei unguresc independente, reprezentanță esternă deosebită, bilete de bancă independente și înființarea teritoriului vamal independent. — 3) Aplecatu este guvernul, ca amesurat numelul său de „liberal“, încă în decursul acestei sesiuni, îndată ce se vor pertracta proiectele de reformă bisericăscă, să presente imediat dietei un proiect de lege cu privire la „reîmpatrierea lui Kossuth, a celui mai mare patriotu“? — 4) Obliga-se guvernul, ca încă în decursul acestui period electoral să presente un proiect de lege cu privire la estinderea dreptului electoral și

la crearea „unei legi electorale cinstite și curate“?

La aceste ministru președinte Wekerle răspunde pe scurt, că pe câtu timp va avé o majoritate în dietă, ar fi o lășitate din partea guvernului, dacă s'ar retrage. Admite d-lu Wekerle, că marile cesțiuni dela ordinea țilei pot să provôce încă și alte transformări, der ori-cum ar fi, elu principiile nu și-le va schimba cu ale nimenu și nici-odată nu va imprumuta nici voturi, nici principii dela d-lu Meszlényi.

Caracteristică este observarea, cu care Meszlényi întâmpină acest răspuns. Cred și eu, că se elu, că d-lu ministru-președinte încă multu timp nu va fi părăsit de partida sa, de-ore-ce „pe câtu timp elu are la mână ôla, și pe câtu timp această ôla e plină cu carne, omenii săi nu-lu vor părăsi“.

Ajutoru pentru școlele din Blașiu.

(Urmare.)

N. Galea, stud. în cl. VII a gimn. din Blașiu a col. în Hudnorf pe lista Nr. 45/b dela: Nic. Galea preot 1 fl., Z. Gergel 1 fl., Vas. Dan 1 fl. 50 cr., T. Petri 30 cr., Marcoș I. 20 cr., Nic. Teregu 20 cr., Iuliu G. 20 cr., Z. Suci 1 fl., S. Marcoșu, Z. Petri, A. Petri, N. Danu câte 20 cr., I. Nuțu 50 cr., Petri I., T. Lăpădatu, T. Petri, I. Rusu câte 20 cr., I. Danu, 50 cr., Teodoru Danu 25 cruceru. Suma 8 fl. 25 cruceru.

Ioan Hossu, stud. în cl. a IV a gimn. din Blașiu a colect. pe lista Nr. 18/b dela Dănilă G., Hossu I. câte 1 fl., Hădăreanu Tr., Gipsianu G., Cămpănu L., Piroșca M., Poparadu Il., Șandru V., Șuigă Em., Velțanu V., Radu A. câte 20 cr., Tanase I. 50 cr., Lupea Tr. 20 cr., Avramu B., Stanciu I., Oprea Gr. câte 50 cr., Iordanu N., Balintu E., Popa M. câte 20 cr., Nestoru Em. 50 cr., Popu Iulianu 30 cr., Florea St. 10 cr., Antal Corn. 50 cr., N. N. 5 cr. Pogaceșu V. 20 cr., Bărsanu I. 50 cr., Peșteanu A. 10 cr., Chețanu S. 30 cr., Ordece C. 50 cr., Ordece V. 50 cr., Rațu Traianu 1 fl., Spăriosu M. 20 cr., Popu Em. 25 cr., Bărbatu I. 10 cr., Popu I. 20 fl. Suma 11 fl. 90 cr.

(Va urma.)

Sciri telegrafice.

Praga, 12 Februarie n. În decursul procesului Omladinei iscându-se un scandal mare, președintele a chemat pe poliștii în sală. Atunci acușării și apărătorii au început a protesta vehement făcându șgomot teribil. Acușării cântară cântece batjocoritoare asupra Nemților. Președintele abia a putut să se reculegă și să suspendeze ședința.

Parisu, 15 Februarie. Aseră s'a făcut un atentat de dinamită în cafeneaua otelului „Terminus“. Bomba esplodându teribil a vulnerat 10 persoane și una a omorât. Atentatorul fu prins de poliștii, după ce a descărcat șese focuri dintr'un revolveru rânindu pe doi trecători.

NECROLOGU. Subscria familiă cu inima frântă de durere aduce la cunoștință, că ibutilul loru fiu, frate și cumnatu Iuliu Crăciunul a reșosatu în Petroșeni, Joi la 7 Februarie n. c. în etate de 39 ani. Imormentarea s'a sêvșit Sâmbătă, în 10 Februarie n. după ritulu gr. or.

Fiă-i tărâna ușoră și memoria binecuvântată!

Petroșeni, 11 Febr. n. 1894.

Familia Crăciunul.

DIVERSE.

Un prezentu frumos a făcut milionarul americanu George Gould soției sale Editha cu ocaziunea anului nou. I-a dăruit adecă pentru totdeuna palatul de marmoră, în care locuesc ei, cu toate bogățiile, ce se află în acela începându dela mobile și aurituri până la cai și calese. Tote aceste reprezentă o sumă de 2 milioane dolari, însă Dôma Gould pentru ca să aibă contractulu de donațiune valore și să fiă legalu a plătitu bărbatului pentru palatu nu mai puțin, decâtu — unu dolaru.

Proprietaru: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactoru responsabilu: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 13 Februarie 1894.

Renta ung. de aur 4%	117 60
Renta de corone ung. 4%	95.10
Impr. oăil. fer. ung. în aur 4 1/2%	126.60
" " " " argint 4 1/2%	102 25
Oblig. " " " de ost. I. emis.	125.50
Bonuri rurale ungare.	95.10
" " croate-slavone.	99.—
Imprum. ung. cu premii.	153.—
Losuri pentru reg. Tisei și Seghedin.	142.—
Renta de hârtie austr.	97.95
" " argint	97.85
" " aur	120.30
Losuri din 1860	146 25
Acții de-ale Băncii austro-ungară.	1000.—
" " ung. de credit	433.—
" " austr. de credit	360.75
Napoleon d'ori	9.96 1/2
Mărci imp. germ.	61.37 1/2

London (lire sterlinge).	125.70
Rente de corone austr.	97.40

Din cauza desfacerei negoțului este

DE VÂNDARE

o întocmăală completă pentru tunsul și țesutul de postavuri cu toate uneltele necesare; și adevă o mașină de țescu, mașină de tuns, cazanul de vaporu ș. a. ș. a.

Informațiuni detaliate la Franz Stenner, Brașov Strada Castelului (Burggasse) Nr. 16.

6-6

Anunțuri

(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subscrisorilor administrațiunii. In cazul publicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI.”

Cursul pieței Brașov.

Din 14 Februarie 1894.

Banote rom. Cump.	9.85	Vând.	9.89
Argint român.	9.75	"	9.80
Napoleon d'ori	9.90	"	—
Galbeni	5.80	"	—
Ruble rusești	135.—	"	—
Mărci germane	61.—	"	—
Lire turcești	11.15	"	—
Seris. fonc. „Albina” 6%	—	"	—
" " " 5%	101 50	"	102.50

Cumpără la Schmied și nu la Schmiedel. (Este un proverb.)

Acest proverb se potrivește la stabilimentul meu cel mare, care cumpără cantități mari de marfuri; având cheltuieli puține pot vinde și eficient.

Mostre atragătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Caete cu mostre, cum nu s'au mai veduta până acum, pentru eroitori, nefrancate.

Stofe pentru îmbrăcăminte.

Peruvian și Dosking pentru onoratul cleru stofe prescrise, pentru uniformele funcționarilor c. r., asemenea pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree-uri, postavuri pentru biliarde și mese de joc, loden obișnuit și impermeabil pentru rocuri de vânătoare, stofe de spălat, pleduri de volagiu dela fl. 4-14 etc.

Cine voiesce a cumpăra postavuri eftine, solide, trainice, din lână curată, ér nu sdrețe eftine cari nu prețescú nici câtú cusutul croitorului, sê se adreseze la

Joh. Stikarofsky în Brünn. (Manchester, Austriei.)

Depozit permanent de postavuri peste 1/2 milioane florini.

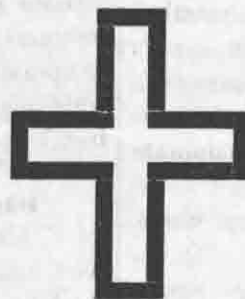
Trimiterea numai cu Ramburse.

Correspondenta în limba germană, boemă, maghiară, polonă, italiană, franceză și englesă.

355,2-24.

MAGAZIN DE MANUFACTURI

„CRUCEA ALBĂ”
Brașov
Strada Vămii
Nr. 5.

„CRUCEA ALBĂ”
Brașov
Strada Vămii
Nr. 5.

SORTIMENT MARE

de postavuri, mătasuri de rochii, pânzării, șifone, linajuri, crețone, parcheturi, wadmoluri de rochii, oxforduri, basmale de lână și creton. Panclici în diferite colorii.

PENZĂTURI ALBE ȘI COLORI.

Sortimentu mare în albituri de dame și bărbați, cari putem a le servi Onorabilei clientele

Cu prețuri forte moderate.

7-10. Cu stimă, SPUDERCA & TEMESVARI

„JULIA”

cassă de economii, societate pe acțiuni în Alba-Iulia (Gyfvár).

Convocare

la a II. adunare generală ordinară,

a cassei de economii, societate pe acțiuni „JULIA.”

P. T. Domnii acționari ai cassei de economii societate pe acțiuni „JULIA” în Alba-Iulia (Gyulafehérvár) se invită prin această cu onore, în sensul statului telor ș. 14 și următorii, la a doua adunare generală ordinară a numitei societăți, care se va ține în Alba Iulia, în 6 Martie, eventual în 24 Martie a. c. st. n. înainte de amăzi la 9 ore în localul institutului.

Obiectele voru fi:

1. Raportul direcțiunii despre cursul afacerilor în anul 1893.
 2. Bilanțul anului 1893.
 3. Raportul comitetului de supraveghiere, asupra bilanțului, și darea absolutoriului.
 4. Impărțirea venitului curat, ficsarea dividendei anul 1893 și ficsarea marcelor de prezență pentru membrii direcțiunii și ai comisiunei de supraveghiere pe anul 1894.
 5. Alegerea a 3 membri în direcțiune și a 2 membri în comitetul de supraveghiere.
 6. Esmiterea alor 2 membri pentru supraveghierea scrutiniului și verificarea procesului verbal.
- Domnii acționari, cari voiescu a participa la adunare în persoană, ori prin plenipotențiat, sunt rugați a-și depune la cassa societății acțiunile și eventual documentul de plenipotenția, cel mult până în 5 Martie a. c. la 12 ore a. m.

Alba-Iulia, în 3 Februarie 1894.

„JULIA” cassă de economii societ. pe acț.
Direcțiunea.

Din ședința direcțiunii ținută în Alba-Iulia în 30 Ianuarie 1894.

A. Velicanu m. p.
director esecutiv.

Fl. Rusanu m. p.
cassar.

D. Cimbulia m. p.
comptabil.

S. Micu m. p.
președinte.

N. Ivanu m. p.

N. Barbu m. p.

G. Totoianu m. p.

I. Cirlea m. p.

membrii în direcțiune.

S'a revădutu și aflatu în consonanță cu cărțile duse în ordine deplină.

Alba-Iulia, în 3 Februarie 1894.

Stefanu Crișianu m. p.
preș. com. de supraveg.

Teodosiu Lobonțiu m. p.
membrii comisiunei de supraveghiere.

Nicolau Cado m. p.

BILANȚUL
Contul profitelor și alu perderilor

pe anul II de gestiune, dela 1 Ianuarie până 31 Dec. 1893.

CONTUL BILANȚULUI

Activ.	fl.	cr.	Pasiv.	fl.	cr.
Cambii escomptate.	113064	56	Capitalul acționar	fl. 25,000	
Imprumuturi ipotecari	3091	—	Rate versate	24315	—
" oblig. cu caventi	1863	—	Depuneri spre fructificare	80469	22
Mobiliaru	327.29		Cambii reescomptate	9670	—
10% amortisare	32.72	295 57	Interese anticipate	1943	40
Spese de fondare	468 03		Fondul de rezervă	220	80
20% amortisare	93.60	374 43	" " pensiuine	11	97
Interese de reescompt anticipate.	146 63		Dividenda ex 1892 neridicată	194	77
Spese de protest	310		Diversi creditor	87	16
Cassa în numerar	568 14		Profitu curat	2493	11
Suma	119405	43	Suma	119405	43

Contul profitului și perderilor

Șsite.	Intrate.
Interese pentru depuneri:	Interese:
a) ridicate	a) de cambii
b) Capit.	b) de imprum. ipotec.
Interese de reescompt	c) de impr. cav.
Salarie	d) de intârziare
Chiria	e) după depuneri propr.
Contribuțiune	Provisiuni
Compet. de timbre	Diverse
Porto postal	
Spese curente	
Amortisare la mobiliaru	
Amortisare la spese de fondare	
Căștigu curat	
Suma	Suma